

Behag? Det seer næsten ud, som om Commissionen troede at have gjort et vel dristigt Skridt ved i det Hele at lovliggjøre dette hidtil forbudte Redskab, og at den nu gjør et halvt Skridt tilbage ved atter at indblande sig i Noget, man allerhelst maa overlade til Fiskernes eget Skjøn. Plumpjernet kan kun benyttes med Fordeel, naar Kulden er indtraadt, og saalænge denne varer, hvad enten den nu begynder i November eller December, og op- hører i Marts eller April. Naar altsaa Fiskerne begynde dette Slags Fiskeri for tidligt, inden Aalen ret har lagt sig fast i Vinterdvalen, vide de meget godt, at de derved stramme og for- jage den til deres uundgaaelige Skade. Lad os da behandle Fiskerne som fornuftige Væsener og ikke som Børn eller Banvittige; thi ved den sidstnævnte Behandlingsmaade er det netop, de sørgelige moralske Resultater ere frembragte, som jeg nedenfor skal paavise, og som have langt større Betydning for Folket end alle Fjordens Fisk.

D. Glynderfiskeriet.

§§ 25—28. Her er skeet en heldig Om- postering af den gamle Lovs Paragraffer.

Masseforrelsen og Bidden mellem Piggene bifaldes som sædvanligt; ligeledes § 27.

§ 25. Om Bestemmelserne i denne Para- graph har der blandt Commissionens Medlem- mer været forskjellige Meninger, som fremsattes i Motiverne. Majoriteten formener, at Land- dragningsvaad og Snorvaad bør forbydes fra 15de Marts til 15de Mai, fordi Skrubben ikke besinder sig vel og er mager efter Barsel- veerne i Marts Maaned, og fordi Rodspæt- terne, der ikke yngle i Limfjorden, dog bør have lidt Ro til at voxe.

Commissionen saavel som enhver Anden har Ret til at bedomme, hvorvidt Fiskeren fin- der sin Fordeel ved at fange mager Fisk eller ei; men videre gaaer dens Competence ikke. Lovgivningen forbyder kun at handle uredeligt, ikke at handle ufornuftigt, og den førstnævnte Grund kan kun forklares ved en overdreven faderlig Omhu for Fiskerne, en Omhu, der netop paa Grund af sin Beskaffenhed fører til slige Urimeligheder og et Resultat, der er det Modsatte af, hvad man tilsigtede. Og da Glyndernedgarn maa bruges hele Aaret rundt, have jo allige-

vel hverken de magre Skrubber eller de vøgende Rodspætter No nogen Tid af Aaret.

At Rodspætten ikke yngler i Limfjorden, viser tilstrækkeligt, at Vandet her ikke er dens rette Element. Rodspætten maa for at udvikle sig paa en sund Maade have klart, salt Vand med frisk Strom og reen Sand- eller Leerbund. Det er bekiendt nok, at disse Betingelser ikke ere tilstede i Limfjorden. Rigtignok bliver denne Glynder let og hurtigt fed derved, at den her finder sin Yndlingspise, Østersyngel, i saa stor Mængde; men denne Fedme bliver usund ved det stillestaaende Vand og den stin- kende Mudderbund. Derfor har Limfjordens vøgne Rodspætter ikke alene en afskyelig Smag, men ogsaa en væmmelig Lugt; og jeg seer ingensomhelst Grund til at værne ved særegne Love om denne Fisk i den unge Alder, naar den ved at voxe giver en saa jammerlig og usund Føde.

Af disse og mange andre Grunde hen- holder jeg mig aldeles til Hr. Riksfaterp's Botum og stemmer for, at det hele Glynderfiskeri bør tillades til enhver Tid af Aaret.

Med Hensyn til Paragraphens yderligere Indskrænkning, a, maa jeg bemærke, at da Landdragningsvaad kun maa benyttes af de Folk, som eie Kysten, hvor Vaadet drages iland, er denne Deel af Paragraphen overflødig.

E. Andet Fiskeri.

§§ 29—34. Masseforrelserne, §§ 29 og 30, bifaldes; ligeledes Begyndelsen af § 31, der fastsætter Masseforrelsen i Vaad. Angaaende Tiden for Brugen af disse Redskaber, maa det forbeholdes ved Lov at bestemme, naar Lag, Dræt, Helt, Gjeder, Aborner, Brasen og andre „Graasfisk“ ikke maa fanges i vore Fjorde og de dermed i Forbindelse staaende Aaer, Bække og Indsøer.

§ 32. Bestemmelserne om, at Nedgarn ikke maae komme faste Redfler og Aamundinger nærmere end 50 Favne, bør ogsaa hævdes, dog saaledes, at Afstanden fastsættes til 100 Favne.

§ 33. Negeruser kunne ogsaa ifølge deres Construction og Masseforrelse bruges til Aale- fangst. Naar der altsaa skulde tages nogen Bestemmelse om Tiden for dette Redskabs Brug, maatte der jo fornemmelig tages Hensyn til den Tid, da Aalen vandrer ud af og ind i